

VOL. 21 ÉV.

18. SZÁM

DETROIT, MICH.

DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT

ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG D

Chas. Felekx
Let. 22 dec 15
508 W. 14th St.

1923 szept. 1

A NAPTÁRBÓL

Chas. Felekx

Uralkodó bolygó ezidőszerint a: revolver

PAPUCSDAL

Irta: Szécskay György.

Mint a pille, szédülésig,
Fény körül ott repdes,
Ugy kerestem a bajt én is;
Itt valék szerelmes . . .
S mint a pille beleszédül
Végül is a lángba:
Ugy zuhantam én magam is
Itt — Hymen-igába!

Feleséghez itt jutottam,
Magamat elvesztve . . .
S anyóshoz is itt juttatott
A tréfás sors kedve . . .
Nyugalomról, szabadságról
Itt mondtam le bizva,
Hogy gondjaim nőhessenek
Rajtam jól meghízva . . .

Kárörömmel reám férjek,
Arámra nők néztek . . .
Boldogságban véltem őket
Csak — irigy, rossz népek:
Arám karján büszke hösként
S vidáman lejtettem . . .
Merészségem díja mi lesz:
Hejh, dehogyan sejtettem!

Első voltam, még mint legény,
A házban, utcánkban
S valóra vált, beteljesült
Amire csak vágytam . . .
Mióta van — feleségem:
Lemondás a bérem,
Mindenből csak utóljára
Kerül — ha jut — nekem!

Most már én is kárörvendve
Nézek — vőlegényre,
Mint már aki tudom, mi vár
Rá is a szegényre:
Hadd kerüljön ő is bele,
Miként más, a bajba
S öröömöm, ha holtomiglant
Rebeg el az ajka . . . !

Hancm azért mégis boldog
Vagyok itt, e tájon,
Hol örökre enyém lettél
Szerelmes virágom,
S ezerszer is lemondanék
Mindentől — te érted:
Boldogságom meg is adtad,
Nem csupán ígérted . . .

Szabadságról, vágyaimról
Ha itt le is mondtam
S bárha részem van is nekem
Késerves, sok gondban:
Azt az esküt emondanám
Ujra itt tenéked,
Mert — mindenért kárpótol a
Szerelmed, hűséged!

Vegyes hírek

Japánban óriási földrengés volt. A sárga embereknek most nem kell háborúra készülniök, mert anélkül is elpusztultak közülük elegenden. Lehet azonban, hogy még a földrengés se tudja már kijózanítani az embereket.

Dempsey, a világhírű öklöző bajnok három percig dögönyözte a délamerikai Firpót és kapott ezért közel félmillió dollárt. Az erős ököl még a huszadik században is százszor többet ér, mint a józan ész.

A görögök mindent megígértek az olaszoknak és így elmúlt a nagyobb veszedelem. A görögök mindenesetre szerencsések, hogy nem jutottak a meglékelt görög dinnye sorsára.

A Dongó hátralékosai bizonyosan arra várnak, hogy a földrengés rázza ki belőlük a betegeket.

Amerika egyes helyein hó esett szeptember első felében. Az emberek mindenfelé azon csodálkoznak, hogy mi lett az időjárással. Semmi, csak éppen az időjárásra is átragadt az emberek hidegsége.

Az amerikai magyarok most már boldogok lehetnek, mert minden oldalról megismerhették a mayerlingi tragédiát. Csak az van még hátra, hogy rövidesen könyvet vagy részvényt áruljon itt Rudolf trónörökös.

Konvenciókra készülnek az amerikai magyarok s mindenfelé erősen köszörülik a torkokat és hegyezik a nyelveket, mert a konvenciókon elsősorban torkokra és nyelvekre van szükség.

A spanyolok is haladni akarnak a korrallal és ők is fellázadtak. Eleinte ugyan csak a kormányt kergették el, de az is megeshet, hogy utilaput kötnek a király talpára és így a jövő nyáron minden megszorítás nélkül járhatja a tango táncot valamelyik fürdőhelyen.

A német márka értéke úgy lefogyott, hogy a legteljesebb napfogyatkozás se tudná utólélni.

Megbízható

— ügyes —

embereket

keresünk

minden magyar lakta helyen, akik hajlandók a

Vas András

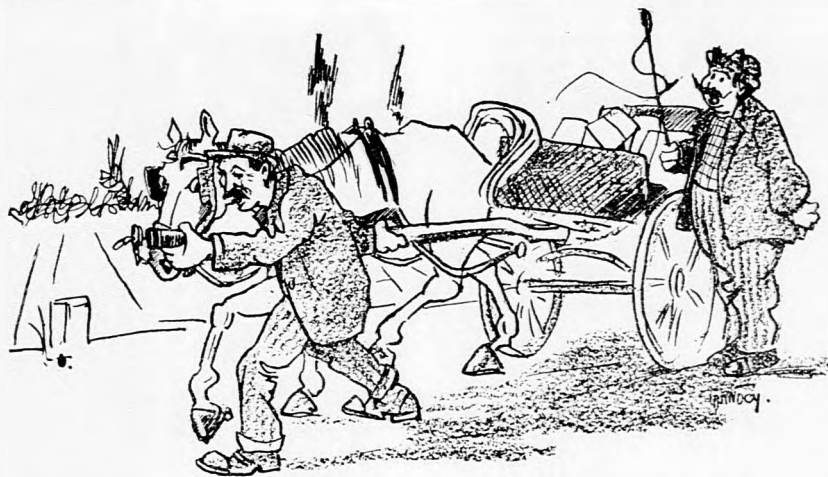
című nagyszerű könyv terjesztésére, illetőleg eladására.

Csakis olyanok jelentkezzenek, akik **komolyan** veszik a dolgot és akik **szép keresetre** akarnak szert tenni.

Jelentkezzenek mielőbb a következő címre:

Dongó

1060—25 St.
Detroit, Mich.

VIDÉKI KRÓNIKA

MUSKEGON-ból öt ember elment a Mill Iron Riverre halászni, de előbb jól benyaltak és úgy vitették ki magukat motoron. Kettő igen ügyes akart lenni, siettek a esónakba, de az egyik sehogy sem akart jól lenni, hát igen mozgott, mire a esónak fel is borult. Közben a másik bodi meg levette a nadrágját és a esónakba tette, s mikor feldültek, annyira megijedtek, hogy bizony a nadrágra nem is gondoltak. Csak mikor a másik két bodi kiszabadította őket, akkor látták, hogy a nadrágot elvitte a víz. A bodi halkán csak emyit mondott: "Hát vigye, hiszen a gatya itt van és ezt sem tudom használni". Ugyanis nem hideg, de meleg lett a bodin a gatya. És így az egész halászat el lett rontva, mert egyik-másik bodinak a cipője úgy megdagadt a vízben, hogy boros gallonosnak vált. Összeültek a bodik és tanakodtak, hogy mit tegyenek, mert értük a motor csak másnap ment volna. El is határozták, hogy elmennek a közeli farmerhez. El is mentek, a farmert felsőngették, a kárvesztes bodi kért egy száraz nadrágot, amit kapott is. Akkor azután azon rimázkodott a bodi, hogy ő haza szeretne menni, hát a farmer haza is vitte a bodikat. De bizony másnap a másik bodi is elment nadrágot venni, mert az övét nem vitte el a víz, de valami más baj érhetne, talán ijedtében szűk lett a nadrág. Nem is ki-

vánkoznak azóta a bodik a riverre.

A muskegon heights-i miszisznek nagy gondot adott az, hogy mit is pakoljon a miszterének a "diner péibe". Végre is úgy határozott, hogy "hot dog"-ot ad neki. A miszternek nagyon jól esett a "szemvies" és úgy bekóstolt belőle, hogy esömört kapott. Hazament a miszter és nyugótt irtózatosan. A miszisz ijedtében elszaladt egyik szomszéd misziszhez és arra kérte, hogy kenje meg a miszterét, mert esömört kapott. A kenő miszisz azonban csak másnap mehetett el, de akkor már a miszter mosolyogva ült a ködmönleves butykos mellett és vigan jelentette, hogy kiment belőle a esömör. Rá is parancsolt a misziszére, hogy főzzön neki valami vastag főzeléket, mert nagyon éhes. A miszisz azonban féltette a miszterét az újabb esömörtől és megtagadta a főzést. Erre dühös lett a miszter és maga akart főzni, de megszabadult a gondtól, mert elhívták egy helyre békebirónak és olyan jól békített, hogy megtraktálta a miszisz finom esirkepaprikással. A miszter nekidőlt az ételnek és úgy bepakkolt, hogy újból belé esett a esömör. A miszter azóta gondolni sem szeret a esirkepaprikásra.

Granite City-ben egy "száraz" lagziban annyira unatkoztak a

vendégek, hogy elkezdtek kiabálni:

— Halljuk a völegényt!

A völegény azonban nagyon szemérmes volt és csak az erőszaknak engedett. Reszkető kezét a menyasszony vállára téve, nagy nehezen felállt és annyit tudott kinyöszörögni:

— Tisztelt vendégség, hát ezt rám erőszakolták.

Erre úgy elfogta a lámpaláz, hogy pírulva ült vissza a helyére.

Millwanke-ban a hébiói bodi kikapta a "pedáját" és annak örömeire áldomást ivott a szalonban, majd pedig hazament és kiöltözködött azzal a komoly szándékkal, hogy elmegy a bankárhoz és haza küldi a pénzét. Igen ám, de újból csak betért a szalonba, ahol éppen három ánglius bodi fogyasztotta a "holdvilágot". A bodi megbarátkozott velük és ugyanesak parancsoltatta a barátság örömeire az áldomást. Később azután az ánglius bodik kivitték "rájdra" az új barátot s mikor kiértek a városból, alaposan szájon kapták a magyar bodit, elszedték a pénzét és aztán kidobták a gépkocsiból. A bodit, elszedték a pénzét és az hétig viselte a baráti esők nyomait.

KERESZT

Ha a címzésnél keresztet lát a neve mellett, gondoljon a stólára és küldje be a betegeket, mert "nem élhet a levegőből az ur jámbor Dongója."

A Szabad Szó

az óhazabeli újságok közül a legjobban elterjedt néplap az amerikai magyarság közt.

Szerkesztője MEZŐFI VILMOS, volt országgyűlési képviselő

A Szabad Szó

előzetési ára egész esztendőre 2 dollár. Az újságon kívül minden amerikai magyar előfizető 18 féle könyv és kép ajándékot kap postafordultával. A könyv ajándékok közt kiválék Petőfi Sándor jubileumi kiadású összes költeményeinek könyve. — Madách Imre "Ember tragédiája" című műve és Kossuth Lajos vaskos emlékalbuma.

Mutatványszámot készíggel

küld a lap kiadóhivatala

VII., BOSNYÁK-UTCA 1/b. SZÁM BUDAPEST.

A NAGY UTAZÓK

I. AMERIKAI ERKÖLCÖK

ÉPEN az Adorján Sándor keleti útjáról írt tárcáit olvastam nagy élvezettel, mert kötetben összegyűjtve még alkalmasabbak a hangulatkelésre; bizonyos irigykedéssel gondoltam végig az általa látott sok tarka képen s azoknak eleven leírásán s engem is meglepett az utazás utáni epekedés, midőn levelet hoz a posta, melyben Szobra hívnak meg egy ebédre. Utóirat a levélben! "Vámbéry is jön".

Utazás! Hogyne mennék? Utazás pláne egy nagy utazó társaságában, akiről már Deák Ferenc azt mondta: "Szeretem ezt a Vámbéryt, mert többet járt másfél lábbal, mint a többi ember két lábbal."

Hanem akármennyit sántikált is a nagy Vámbéry, azért még Szobon ő sem volt soha s bizonyos feszült várakozásban találtam az indóházi váróteremben, egy öreges, rövidre nyírt fejű urral társalogva, kihez egy napbarnított szőke ifjone simult szeretetteljesen.

Mihelyt meglátott, hozzám jött, ott hagyva az öreg urat.

— Hát együtt megyünk — szolt a kezeit dörzsölgetve. Teringette, szinte jól esik az embernek, ha egy kicsit hátat fordíthat a poros kötömegeknek. Hánykor indul a vonat?

— Félóra múlva.

— Csak. Akkor még nagyon ráérünk.

— Az az öreg ur is velünk jön?

— Egy darabon. Lássá öcsém, az egy igen érdekes ember.

— Kicsoda-kicsoda? Ugy néz ki, mint egy sertéskereskedő.

— Pedig polgármester, azelőtt az igaz asztalos volt. Régi jó ismerősöm.

— És honnan való polgármester?

— Izé... innen... Chicagóból. (Azt hittem Vácot fogja mondani.) De jön-jön bemutatom önt.

S mielőtt időm lett volna tiltakozni, kézen fogott s erővel vitt mr. Todey felé.

Eleven emberke volt, mint a halcsik, a ki kézzel-lábbal beszélt s mennyre-földre esküdözött, hogy szebb város Budapestnél az egész világon nincs.

— Mióta tetszik utazni?

— Csak az imént indultam el otthonról — szolt kicsinylő hangon — még tán egy éve sines. Ugy-e Bob?

— Tizenegy hónapja, papa — szolt az amerikai síheder.

— Pedig nem szeretek megmozdul-

ni — folytatá mr. Todey vidáman, fűrgén — hanem hát ez a kölyök az oka. Képzeld mr. Vámbéry, mit tett velem ez a fiu. Azt ígértem neki tavaly, hogy ha jól leteszi a vizsgát, én is jó leszek hozzá s szívesen teljesítem valamely kívánságát.

— Nos és jól tette le a vizsgákat Bob urfi?

— Megvallom jól, teljesen meg voltam vele elégedve s így szoltam hozzá:

"Bob, te örömet okoztál nekem, most már én is kész vagyok neked örömet okozni. Mondd meg, mit kívánsz?"

Azt hittem egy ezüst órát fog mondani, egy ponnyt, vagy efféléket, de Bob azt felelte:

"Egy utat akarok papa, a földteke körül."

"Micsoda? Egy utat a világ körül? És mikor Bob?"

"Holnap."

— Nos, hát mondd meg az anyád-nak Bob, hogy csomagoljon be.

Mrs. Todey becsomagolt, mi elindultunk és folyton megyünk mendegélünk, csak abból látom, hogy már régóta, mert Bob jócskán megnőtt utközben.

II. A TATAR GENTLEMAN.

A harmadikat esengették. Sietve berohantunk a kupéba s szívemet büszkeség fogta el, hogy én is utazó vagyok. A menetjegyemet kalapom pántlikája mellé tűztem s bizonyos turistai bágyadsággal nézegettem a beszállókát, majd a vidéket.

A kupéban átkozott forróság volt. Arábia homoksivatagjain sem különöb.

— Első lesz — jósolta Vámbéry.

— Pedig nem hoztam magammal esernyőt.

— Elég hiba. Egy utazónak elkerülhetetlen szerszám.

— De mikor olyan szépnek látszik az idő.

— Hja, azt mondja az angol egészségügyi tanácsadó: "Szép időben vigy magaddal esernyőt, esős időben tehetsz, amit akarsz."

— Hát bátyám is esernyővel utazott Közép-Ázsiában?

— Meztláb. Még a turbán is lekopott a fejemről. De ott nincsenek gentlemanok, ott még bizonyos fokig állat az ember. Azaz némi gentlemanlike ott is van.

— Például a vendégszeretet.

— Nem: az ott egyszerű vallási dogma.

— Igazán?

— Egyszer a sivatagon több napi ut után egy kunyhóhoz értünk a dervis társaimmal. Egy arabsba oltott tatár lakott benne a családjával; kitörő szívességgel fogadott bennünket, de kevés vártatva, midőn asszonyával tanácskozni kezdett, hogy mivel vendéghelhetne meg s az asszony szomorúan rázta fejét, hogy semmi sines a háznál, sajátságos kétségbeesés fogta el gazdánkat, kezeit tördelte, haját tépte, végre hozzám jött és félrehitt:

"Te Hadzsi — mondá — van nálad pénz?"

"Van. (S eléje tártam tárcám összes tartalmát, mely tiz frank volt.)"

"Adj kölesön belőle hármát."

A három frankkal elrohant a szomszédos kunyhókba s nemsokára rizst s birkahust hozott. Az asszony legott vacsorát főzött, de olyan pompásat, jóízűt, hogy a Péchy Tamás elnöki ebédjei se különbek. A gazda boldogan, megdicsőült arccal nézte, milyen mohón, édesen falatozunk.

Vacsora után ágyat vetett házi gazdánk s igazi gyöngédséggel ügyelt, hogy jól érezzük magunkat a hajlékában.

Reggel felfrissülve bucsuztunk. Sorra ölelt s ezer áldást kért le reánk. "A viszontlátásig jó dervisek!"

Nem képzeltük, hogy ez a viszontlátás olyan hamar lesz.

Alig haladtunk egy félórányra a kunyhójától, egyszerre kiugrik a fák közül egy alak s nyers hangon kiáltja:

"Megálljatok!"

Ránéztünk s elmosolyodtunk. Nini hiszen ez a mi házi gazdánk.

"Hollá! Hogy kerültél élénk derék ember és mit akarsz?"

"A pénzeteket vagy az életeteket!"

"Ugyan ne tréfálj öreg!"

De biz az egy esőpöppet sem tréfált. Nekünk jött a handzsárral s ha félre nem ugrok előle, ma talán a kezemre is sántitanék.

"Ugyan mi jött eszedbe, — kérlegették dervis társaim, — pénzt kérni tőlünk, nyomorult koldusoktól?"

"Hadzsinál esinos összeget láttam az este. Add ide Hadzsi azt a pénzt!"

Akarva, nem akarva átadtam neki a hét frankomat erszényestül, mire meglepődten dugta be a handzsárját hüvelyébe, majd megolvastán a pénzt, így szolt hozzám szeliden:

— Ne gondold egyébiránt Hadzsi, hogy nem becsületes emberrel van dolgotok. Ime megadom a három frankot, amit tegnap kölesönöztél...

Mikszáth Kálmán.

Muffol Miska

FŐBURDOS SZAVALATAI

BÉÜTÖTT mán a zösz is még pedig ugyancsak hamarosan, hát megkezdődött a préselés meg a káposzta taposás. Mondok most mán sejem lesz a zélet, mer a zembernek akad elég csencse, legsült az ijjen magamfajta szemfüles embernek.

A zelájenszi miszisz meg órajtosan mulatott a pitnyiken, de csak otthun lyutott eszébe, hogy a zerdón hagyta a kalapját. Ki is mentek érte, de hogy a rendező bizoccság nem gondoskodott számozott székekrül a pitnyik hején, hát csak most öszi gombaszédéskor került meg a miszisz kalapja.

A denti májner bodi meg igen büszke magára, de meg a cimbalmára is. Eocer oszt a kotlós igen megpecsételte a cimbalmot, hát azóta nagy busuláznak atta magát a bodi oszt még tán májust se mén többet köszönteni.

A muszkigoni bodi meg igen emlegeti a görliknek, hogy neki van ezer tallérja, de azér nem sokra mén a görlikkel, merhogy szeret belenézni a hódvilágba oszt néha harminc gyerek is énekli neki a striten, hogy "rózanságra nagy bennem az akarat."

De nem szavazok mán többet, mer egy kis szüreti mulacságba hittak, hát mondok mán csak elmegyek, merhogy sose tuggya a zember, hogy mikor éri a szerencse.

MAGYAROM!

Dempsey üssön kupán, ha eliopod a más Dongóját!

Magyar férfi! Magyar nő! Magyar ifju!

Te, aki távol szülőföldedtől, nehéz verejtéssel keresed a mindennapi kenyeret, gondolsz-e arra, hogy itt künn a dollárért folyó erős küzdelem, a pihenés nélküli folytonos munka és gond gyorsabban megőröl. Gondolsz-e arra, hogy a betegség és halál könnyebben hozzád fér, ha tested-lelked el van esigázva. Mi lesz akkor, ha a betegség, vagy éppen a halál csakugyan utólér és nem gondoskodik magadról és családjáról? Amíg bírod a munkát és van kereseted, van barátod is. De ha bajba jutsz, hiába vársz segítséget másoktól. Magadnak kell gondoskodnod magadról!

A mód megvan rá. Biztosítsd magad! Minél korábban megteszed, annál kevesebbe kerül, de jobb későn, mint soha

Biztosíthatod magad biztosító társaságoknál, vagy egyleteknél. A biztosító társaságok osztalékot fizetnek a részvényeseknek s így több fizetséget kívánnak; meg aztán nem érted jól a nyelvüket se s ha bajod van, mégis a honfitársadhoz kell fordulnod. Marad tehát az egylet. De egylet is sok van. Több, mint kellene. Van olyan, amelyiknek 50, 1000, 500, 5000, sőt 20,000 tagja is van, akárcsak az államok, kisebbek és nagyobbak, például mint Szerbia vagy az Egyesült Államok. Az azután a Te dolgod, hogy melyikben bízol meg jobban.

A Verhovay Segély Egyletnek 22,000 tagja van s a legnagyobb magyar egylet.

Ha többet akarsz tudni róla, kérdezd meg akármelyik tagot, vagy fordulj közvetlenül a központoz

Verhovay Segély Egylet

HAZLETON, PA.

A NÁDAS TITKA

Írta: BÁRSONY ISTVÁN.

AZ "ESED-LÁP" néven ismert nádorság valamikor több volt százezer holdnál. Ez a rengeteg terület magában foglalta az összefüggő nagy láp szélén fekvő valamennyi község nádasait és moesarait. Ott volt a kaplonyi, börvéyi, tyukodi, majtényi meg az esedi láp, meg még egy se-reg olyan, ahová én már el sem kerülhettem.

A határvonalakat talán maguk a községek sem tartották számon pontosan, úgy összefolyt ott mindenütt a nádas, amelybe csak nagyon otthonos, gyakorlott pákással volt tanácsos messzebbre behatolni. A helyi viszonyokkal alaposan ismerős pákász elvitte a vadászt a csónakján a legrejtettebb zugokba is.

Hogy milyen volt valamikor ez az ősláp, azt az újabb generációk már legfeljebb hallomásból sejtetik. De még az akkori kortársak közül is kevesen vállalkoztak arra, hogy sem fáradságot, sem veszedelmet nem kerülve, hetekre adják rá magukat a lápi életre.

Akad egy-egy "kótyagos"-nak esufolt természetbúvár, akit az ornitológia ingere becsalt oda; meg néhány kitarató, vagy állandóan ott lakó vadász is; de a városi vadászok legtöbbszörének rendszeren elég volt a lápból — a kimérhetetlen szunyoginvázió miatt egy esteli meg egy hajnali huzás, azután a romlandó zsákmánnyal hazigyekeztek.

A műkedvelő természetbarát, meg a kevésbé edzett vadász hamar megszokott a szunyog elől; de aki túrta az állandó köpölyözést, az végül is megszokta. A lápi ember, a csikász a pákász meg az odaváló pásztornép mind be volt oltva szunyogméreggel. Aki immunissá vált, az, ha érzéke volt hozzá, sok gyönyörűségét találhatta azokban a különös érdekességekben,

amelyeket csak a láp titkos világa rejt.

A hajladozó nádrengeteg csudálatos hangulatokat keltett; a nád fölött elvillanó szitakötők kékes-bronz esilámlással szállkostak a sugaras levegőben; a nádveréb karattvált, a vöcsök nyerített, a száresa gurragolt, a vizesibe pittyegett, a vadruca hápogott, a gém reesező hangon vakkantott, a bibie jajongott, a szélkiáltó tilingózott, a füttyülő sneff elverte éles hangjával a moesar esendjét és mindezt a sokféle lápi hang úgy megoszlott, hogy igazában mégis esend volt a lápon. A fehér tündérróza buján lepte el a rónavizeket. A keregező halászkák fehérszürkén libegtek, siránkoztak a nimfalevelek fölött, a ringó kerek levelekre rejtett fészkeket féltették a betolakodó csónakosoktól, akik pedig velük nem törődtek. A bolingató nád halk susogása mindenüvé elkísért. Altató dalnak hallottuk azt a nyári tikkasztó hőségben.

Amikor utoljára ott jártam, még élt az a vén pákász, akire bátran rá merhettem bízni magamat, hogy bevigyen a csónakján a lápba.

Forró nyári délután volt. A huzás alkonyati ideje még messze. A nádas a szélesendben nem mozdult. A pákászom evezője halkan esobbant, amint besiklottunk a láp labirintjába.

A kék égen sem felhő, sem kósza madárraj... Csak egy óceánjáró gálya uszott a magasban. Az egy nagy halászas volt, amely nem riadt meg a nap tüzetől, hanem merészen járta magányos utját odafent.

Gondolatokba merülve néztem, hogyan köröz.

A pákász észrevette, hogy mi foglalt el annyira.

— Azt én már vagy huszesztendő óta sokszor látom itt. Egyszer le is lehettem volna, — dörmögte.

— Miért nem lötte le? — kérdeztem.

— Története van annak.

— Szeretném hallani. A huzás még sokára lesz; ráérünk.

— Ráérni ráérünk. A nagy melegben a ruca-féle még a csónak előtt sem kél fel; inkább beljebb uszik a nádba.

— Hát akkor pihenjünk, beszélgesünk.

Hogy kedvet csináljak neki, megkínáltam egy jó szivarral.

Megbillentette a mutatóujját a szalmakalapja felé; kettétörte a szivart; az egyik felét a mellénye zsebébe tette, a másik felét összesodorgatta gömbölyűre s bedugta a szájába, bagónak.

— Így jobban szeretem, — magyarázta.

Bólintottam. Izlés ellen nem szoktam vitatkozni.

A pákászom hosszút köpött s elkezdte:

— "Nem olyan nagy történet, de mégis elég furcsa.

Akkoriban egy fiatal ur járogatott ki ide Nagykárolyból; én szoktam behordozgatni a lápba, amikor ugyan bementünk. De sokszor be se mentünk. Az a fiatal ur nemcsak a ruca-é miatt jött ide."

Gondolkodott egy darabig, mintha tanakodnék, hogy beszéljen-e. Kisvártatva legyintett. — Régen volt, — mormolta és folytatta a történetét:

— "Volt it akkoriban egy Karvaly nevű zsellérember, annak meg volt egy leánya. Szép leány volt. Kint laktak a láp szélén; vertek maguknak olyan-amilyen fecskéfészket. Az ember napszámba járt, az asszony kendert áztatott, tilolt és fonogatott; a leánya hol segített neki, hol nem. Inkább csak dalolgatott. Olyan hangja volt, mint a sárgarigónak.

Az a fiatal ur nem bírt vadászni, ha a Karvaly Julis hangját meghallotta.

Akkor ottmaradtunk és Julis dalolt az urfinak.

Sokszor danolt. Az urfi azt ígérte neki, hogy elviszi taníttatni; énekesdámát nevel belőle. Ennek azután híre ment és kezdték az emberek a Julis szerencsét irigyelni. De olyan is akadt, aki korholta érte. Hiába, nem lehet eleget tenni mindenkinek.

De hogy a dolognál maradjak, egyszer olyankor jött az urfi, mikor Julis sem volt otthon, meg én is bementem a városba dohányért. Muszáj volt hát neki vadászni. Akadt is, aki bevigye a nádasba.

Rostás Jóska vállalkozott rá; egy olyan falurosszaféle, aki éppen meg-

jött a katonaságtól, ahol invalidus lett, mert az egyik pajtása véletlenül ellőtte a féllábát. Emiatt azután hazaerestették. Dolgozni nem szeretett, nem is igen tudott. Csak tilinkóznit tudott nagyon szépen és mindig Julisnak fujta.

Bemenni csak bementek a lábba az urfival, de Jóska egymaga jött ki onnan.

Hogy történt, hogy nem történt, sokáig nem lehetett azt tudni. Jóska megmaradt amellett, hogy az urfi maga lépett ki a zombékra valami madár után után s azt hajszolva ment a zombikokon annyira, hogy már nem tudott visszajönni, ő biz a féllábal nem mehetett utána.

Aki akarta, elhitte. Én csak azt gondoltam, hogy Julis miatt történetett valami, amiről jobb nem beszélni.

A legényt vallatták, de nem volt egyebet. Az urfit hiába kerestük, nem találtuk.

Egyszer hajnalon kitoltam a csónakot a tóságra és látom, hogy egy nagy madár, az a sas ni, úgy ül a nádas szélén, mintha a vizen ülne. Olyan öbölben volt, hogy a széleken kanyarogva, a csónakkal hozzá birtam lopózni. Amikorra észrevettem, már ledurranthattam volna, — ha hirtelen meg nem ijedek valamitől. Az a valami, amin a sas ült, egy emberi holttest volt, amelyet ott vetett fel a víz. Eleget láttam ilyet, mindjárt ráismertem.

Mit eifrázom, az urfi volt biz az. A fején akkora lyukkal, hogy az öklöm belefért volna. Kemény ütés lehetett az, az evezőlappáttal.

Rostás Jóska erre már nem tudott tagadni.

Ha él még, most is ül valahol. Ennyi volt az eset."

— Merre van az a tóság? — kérdeztem.

— Itt van, uram, alattunk. Már benőtte a nád; csak kis rigyások maradtak meg belőle. Éppen ott áll a csónakunk, ahol az urfit megtaláltam.

Önkénytelenül megborzongtam.

— Menjünk arrább, nógattam a vén pákászt.

*

Nemsokára kezdtek mutatkozni a huzás előrsei. Alkonyatra megtelt az ég mozgó madárvirágokkal.

Alig törődtem velük.

Semmit sem löttem azon a huzáson.

FÖLDIKÉM!

A legnagyobb szőlő-prés nyomja ki belőled a betegeket.

"Samu" tiltakozik

K. Némik és Bácsik! Elmult a nyár is és beköszöntött az ős, amikor be kell rukkolni az iskolába. Egész nyáron át erősen dicsérték előttem az iskolát úgy, hogy már csaknem elhittem a sok dicséretet. Még egy új áncugót is vettek nekem, hogy takarosan rukkolhassak be az iskolába. Az áncuggal meg voltam elégedve és ki is öltözködtem főrifestosan az iskola megnyitás reggelén, nagy volt az öröm a háznál, amikor megindultam az iskola felé a leány testvéremmel. El is mentem vele az iskola kapujáig, de ott megdöntöttem a dolgot. Megkérdeztem a testvéremtől, hogy meddig kell ülni az iskolában. Ő azt mondta, hogy most még csak két óra hosszúságig. Két óra az nagyon sok, mert én eddig két óra hosszúságig sose ültem egyhuzomban. Fogtam magam és szépen hazaballagtam. Otthon azután lett nagy riadalom. Az édesanyám bejelentett az édesapámnak, aki igen szigorúan vette az esetet és kézenfogva vitt az iskolába. Megint elmentem a kapuig, de ott megakadtunk. Az édesapám belátta, hogy az okosabb enged és hazavitt. Otthon azután egy kicsit kihúztam a lutrit és így nem mehettem az iskolába, mert akkor már igazán nem ülhettem volna.

Édesanyám kiadta a szobaártyát és másnapig elmult a veszedelem,

de reggel újra kezdődött. A nóta vége az lett, hogy a nagybotos rendőrrel fenyegettek, de akkor kitört belőlem a szabad amerikai polgár és kijelentettem, hogy én nem engedek a jogaimból. Engem nem lehet semmiféle karhatalommal iskolába vinni, mert csak október 30-án leszek hat éves és így addig jogom van az aranyzsabadsághoz. Végül ez hatott és egyelőre szabad vagyok, de panasz nem lehet az iskola hiánya miatt, mert írni már tudok és kívül-belül egész takarosan teleírkáltam a házunk falait. Hát többet csak nem kívánnak egy ilyen magamfajta kis embertől?!

SZIVES TUDOMÁSUL

A "Vas András" című könyv kapható a következőknél:

Cleveland, O.: Bazsó András, 2773 E. 79 Street.

Trenton, N. J.: Oláh Mihály, 25 Adeline Street.

Youngstown, O.: Mihók Sándor, 601 Dollar Bank Bldg.

Columbus, O.: Kecán Sándorné, 1838 Washington Ave.

Perth Amboy, N. J.: Orvez Imre, 720 Catherine St.

Barberton, O.: Gáspár István, 205 Rosse St.

Passaic, N. J.: Tóth Pál, 212 — 3rd Street.

Granite City, Ill.: Németh Ferenc, 1602 Poplar St.

St. Louis, Mo.: Szabados Z., 2023 So. Broadway.

Fredericktown, Pa.: Szopó Ferencné. Akron és vidéke: Tóth Sándornál.

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI PÉLDABESZÉD.

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

The Jakab Co.

magyar temetésrendező és balsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésre. — Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja.

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, OHIO.

— MINDKÉT TELEFON. —

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre.....\$3.00
4 hónapra\$1.00
8 hónapra\$2.00
Magyarországra egy évre.....\$3.50

A DONGÓ CIME:
1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July
15th, 1916 at the Post Office at
Detroit, Mich., under the Act, of
March 3, 1897.

Vigyázó János

HAJJDANÁBAN, amikor a római birodalom volt az akkor ismert világ legnagyobb hatalmassága, a plebs-nek nevezett köznép néha-napján megunta a kenyértelenséget s a nyomoruságos egyhanguságot és az utcákat rikoltozva bejáró római csöselék vadul követelte a jómóduaktól a kenyeret és a cirkuszi játékokat. A római birodalom vezető emberei nagyon jól tudták, hogy az üres gyomor rossz tanácsadó s azért kenyeret is meg cirkuszi játékokat is adtak az ordító csöseléknek, amely

így lecsöndesülve tért vissza a hétköznapok nyomoruságába. Ez a vadul üvöltő római plebs jut az ember eszébe akkor, amikor olvassa, hogy a new yorki öklözésnél százezernél több dülledező szemü ember volt jelen, hogy kéjelegve nézhesse két egymásnak rontó ember-állat kibuggyanó vérét, kintől való eltorzulását.

Másfél millió dollárnál többet fizettek belépődíjak címén azok, akik az ország legtávolabb fekvő részeiből is elmentek New Yorkba, hogy végignézzék két ember-állat viaskodását. Némelyik száz dollárnál is többet fizetett a néhány percig tartó öklözés végignézéséért és talán még az unokái is büszkén fogják emlegetni, hogy ő saját szemével látta a gyönyörű esetet, amikor az északamerikai kétlábu ökör ledöfte a délamerikai kétlábu ökröt. Ha arról lett volna szó, hogy a világ két mesteri elméje mérje össze erejét az egész emberiség javára, akkor nem mentek volna százezren végighallgatni a szellemi párbajt és vajmi kevesen fizettek volna egy-egy belépő jegyért száz dollárokat.

A római csöselék nagyokat kurjantott, amikor az egyik gladiátor ledöfte a másikat és az aréna homokja falta fel mohón a ledöfött ember vérét. A római csöselék ujjongva látta, mint tépik cafatokká a halálsápadt keresztényeket a kiéheztetett fenevadak, akkor ez volt a legnagyobb hecc, akkor ez vigasztalta meg, ez hallgattatta el a csöseléket. Azóta több ezer esztendő múlt el, de az is-

teni nép gusztusa még most is csak a régi. Feledi kenyerét, a jogtalanságot és a hétköznapok egyhanguságát akkor, amikor hallhatja az egymásnak rontó ember-állat bordáinak recsegését, ha láthatja a szájból, orrból és fülből kibuggyanó embervért. Az egész különbség csak annyi, hogy amíg a római csöselék ingyen élvezhette a gyilkolást, addig a mai kor embere a napi kenyér árát is feláldozza, csak-hogy láthassa a heccet.

Az öklözés "világbajnoka" közel fél millió dollárt kapott a néhány percig tartó mérkőzésért. A "hős" képét közlik az összes lapok, róla beszélnek öreg anyókák, fiatal gyereklányok s még a templomi gondolatokba is belopózik valamicske, ami az istenségről az öklöző bajnokra tereli a sóhajtasokat. Talán iskolákra, talán a földrengés áldozataira, talán egy-egy gondozó nélkül maradt árva felsegítésére gyűjtenek a templomban és a mindentudást félrevezetni akarás szemfogatva dobja oda az alamizsna garasait s jóleső tudattal üli meg a helyét, mert kegyes a szíve és nem sajnált egy-két garast akkor, amikor százásokat adott azért, hogy az egymást baromnál is veszettebbül letipró ember-állatokat láthassa.

A civilizációval dicsekvő huszadik század egyik leg-szomorubb szegénységi bizonyítványa ez a new yorki mérkőzés, amelynek sok-sok milliót költöttek el olyan emberek, a kik egy-egy könyvért a krajcárokat is sajnálták volna. Ez a mérkőzés újból bebizonyította

azt, hogy az esztétikus, szellemét izmosító ember vajmi keveset várhat akkor, amikor az emberiség javára óhajtja használni szellemi nekigyürkőzését. Az ész ökle erősebb, hatalmasabb és messzibbre érő, mint bármely "világbajnok" csapásra idomított ökle, de anyagi, sőt gyakran erkölcsi sikere is csak akkor van az ész nekilendülésének, ha azt nem a mások felemelésére, de leütésére használják. A huszadik század plebs-e csak az ütést tiszteli, csak az ütést fizeti, legyen az ütés akár az izom, akár pedig az ész ütése, de lehetőleg csontokat törő, gyilkos ütés legyen.

Jóraláló magyarok

Ujabbar: a következő jóraláló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Boros Gyula Roda, Andorka Kálmán Peekskill, Orosz Antal Trenton, Prince Lőrinc Northampton, Kácsor Sándor Milwaukee, Tóth Pál Passaic, Szécskay György Pittsburgh, Berleczy S. János Kenmore, Laky Béla Chicago, Tóth Sándor Akron, Hegedüs Pál Lackawanna, Berleczy S. János Kenmore, Németh Ferenc Granite City, Nagy József Homestead, Süttő Béla Toledo, Skrivaneck Ferencé Muskegon Heights, Szabó Károly Alliance, Kotroczo L. György Gary, Agócs József Roebing, Beleznyay F. Milwaukee. Fogadják mindnyájan a Dongó köszönetét.

Toledo miégymás

HATALMAS lagzi volt jó multkoriban Toledóban és az üzletemberek is nagy számban megjelentek a lakodalmas háznál. Széles volt a kedv, húzta a cigány veszettül. Az egyik üzletember indítványára eljárták a kondás-táncot is, ami csaknem egy félórát tartott. A táncolók legfőbbje hamarosan kidőlt, akik pedig talpon maradtak, azok, mind lerugdosták egymás bokáiról a bőrt.

Az első násznagy szörnyen szorongatott a markában egy ötvenes bankót, amit a menyasszony-táncra szánt. Mondogatta is jobbra-balra, hogy adná már az ötvenest, de az egyik üzletember annyira rakja a csárdást a menyasszonnyal, hogy senki se férhet hozzá. Így azután meg is maradt az első násznagy kezében az ötvenes, amiért nem is nagyon haragudott a násznagy uram.

Lagzi után ugy hajnalban elmentek a mulatók a bandával együtt egy "restórant"-ba, ahol a többi között "ájszkrimet" is árulnak. A jókedvű vendégek nyakra-főre rendelték az "ájszkrimet" a muzsikuskoknak, akik közül a legtöbb ülte aludt a fáradalmak után. Éppen akkor ment az utcán a tejes és az egyik üzletember megvette tőle az író s összekeverte az ájszkrimmel. Hogy pedig teljesebb legyen a dolog, hát csak úgy ököllel keverte az író edényben az "ájszkrimet". Az ébrenlevő muzsikuskokat jóltartották az ujmódi "ájszkrimmel", az alvókat pedig valóságos gal bevakolták a finom keverékkel úgy, hogy még a bakancsukból is esurgott a lé. Meg is emlegették a cigányok a "májszkrimet", mert még harcmadnapon is nyögve szaladgáltak a kis házba.

Labor Daykor nagy mulatság volt s az egyik bodi két dollárt adott a

cigánynak, hogy huzza el a nótáját, mert táncolni akar az egyik misziszszel. Igen ám, csak hogy a misziszszel egy másik bodi vitte táncba s a nótát rendelő hasztalanul várta a "csencs"-et. A bodi végül is megunta a várást és kiment az utcára, ahol a "szárvók"-on táncolt egyedül. Később panaszkodva mondta el a dolgot a misziszszel férjének, akit arra kért, hogy verje meg a misziszszel, mert mással táncolt akkor is, amikor ő fizetett a nótáért.

A toledo magyar üzletemberek közül többen elmentek Harding volt elnök temetésére Marionba. Miután pedig híre járt, hogy az oda vivő utat katonák fogják őrizni és mértőföldre kell majd megállni Mariontól, azért tehát idején elindultak Toledoból és a torra való tekintettel némi sziverősítőket is vittek. Utközben azután szörnyen lesték, hogy hol vannak a katonák. Végül az egyik meg is látott egyet és jelentette a többinek:

— Ni, ott már áll egy katona!

— Nem egy az, de kettő — vélekedett a másik.

— Nem is kettő, de három! — toldotta a harmadik.

Mikor azután odaértek, akkor sült ki, hogy csak egy oszlop volt az egész. De hát temetéskor nem is esoda, ha egy oszlop helyett három katonát is lát néha az ember.

D. B. STONE

MAGYARUL BESZÉLŐ ANGOL
ÜGYVÉD

822 Leader-News Building, Cleveland, O.
A Superior és East 6-ik utcák sarkán.
Telefon: Main 7090 és Central 1383.

TESVIR, AMERIKÁS MAGYAR TESVIR.

ha tudni akarod mi az ecetágy, vagy hány kíta egy fü, akkor hozd ki az ó-hazából Bugyi Sándor híres nevezetes debreceni tajigás meg oszt virtigli pógár kipes világlapját, a vidám, humoros

BUGYI UJSÁGOT.

Az ára disztómód ócsó, 52 füzet csak egy egissiges dollár postaköcsiggyel együtt.

De ha ezenkívül is jót akarsz magadnak meg oszt becses esanádónak, akkor meg ne sajnáld kérni

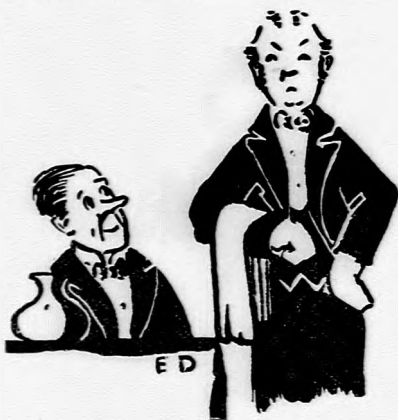
Bugyi Sándor mókás tréfás
könyvét, a

CSINTALAN HISTÓRIÁKAT.

A vastag kötet ára 2 dollár (má hogy ez is csak egissiges legyik.) A pizek ajánlott levélbe küldendők erre a címre:

Debrecenyi Hirlap ujságvállalat
Csapó ucca 10

Hungary. DEBRECEN.

Az arany pecsét

Káldor Kálmán, az ujságos ténstur, mármint a St. Louis és Vidéke című lap szerkesztője is elnézett a nyáron az "ókontriba". Divatba jött ez a hazajárás, hát Káldor sem tudta megállani, hogy be ne kukkantson Budapestre, no meg aztán a szülővárosába. Mivel pedig Nagyvárad a békecsinálók jóvoltából és bölcsességéből a dicső román uralom alá került, így aztán Káldornak is meg kellett ismerkednie a román rendőrség ismeretes előzékenységével.

Valami kisebb fajtájú "összesküvést" sóztak újból a nagyváradi magyarok nyakába és lett nagy kutatás meg motozás mindenfelé. Káldor Kálmán éppen valami jókedvű magyar kompániában volt, s csak természetes, hogy a hangosan mulatók se kerülhették el a motozást. Még az a szerencsésük, hogy a megbotozás elmaradt.

Káldor Kálmán amerikai polgárságára való hivatkozással nagyban tiltakozott a megmotozás ellen, de a román hivatalos közegek egyszerűen füttyültek a polgárságra, meg a tiltakozásra. Káldor éppen abban az időben kapott levelet Sommer Sándor st. louis-i magyar bankártól, akit tréfásan mindig közjegyző urnak szokott szólítani. Sommer Sándor tehát a Káldornak küldött levélben közjegyzői titulusát is odairta a neve alá, sőt nagyobb hecc kedvéért még a közjegyzői pecsétet is odaütötte finom aranyos papirosra. Mikor a román fogdmegek a Káldor zsebeit ku-

tatva, a Sommer levelére akadtak s azt kinyitva meglátták a közjegyzői titulusát és az arany pecsétet, valósággal keresztet vetettek és bocsánatkéréssel adták vissza Káldornak a nála talált irásokat. Szörnyű nagy ember lett előttük Káldor, akinek a barátja egy valóságos amerikai közjegyző, még pedig arany pecséttel.

Beteglátogatás

Tisztelt öreg Dongó!

Rövid pár hete, hogy elvállaltam a beteglátogatást, habár az akroni viszonyok elég rosszak, mégis szép eredményt értem el, ugyannyira, hogy Muffoló Miska elfelejt tőle szavalni, Veterán Pesta meg énekelni fog. Potyfi Jóskát meg megüti a guta. Szuszog Paja meg egy nagyot fog sóhajítani.

Itt van azoknak a névsora, akik előfizettek: Strasszer Ignác, Akronból (új); Joe Tobaek, Akronból (rég); Rev. Pupinszky, Akronból (új); Louis Palángy, Akronból (új); Joe Fehér, Akronból (új); Matyikó Pál, Akronból (rég); és Louis Györffy Alliancei (új).

Vas Andrást pedig vettek: Szauer Gábor, Babinszky Mihály, Zováth György, Tobaek József, Szóják János, Gümöry Antal, Hatos István, Matyikó Pál, ezek mind Akroniak. Azután Kenmore-ből van kettő: Mrs. Németh és Palánszky Gyula.

Allianceon voltam a Dongó patrónusánál, Simó Domokos uramnál, ott kaptam meg Györffy urat előfizetőnek, előkerült a Dongó család fényképe is, gyönyörködtünk benne. Azt mondja Györffy uram, szép nagy család, én pedig mondom inkább nagyon

is apró csak sok van belőle. Erre aztán ittunk egy áldomást.

Most már kezdenek a pincék széppülni, több helyen megmutatják, Matyikó uram is meg mutatta, hát szép is volt az. Olyat Veterán Pesta is szeretne megnézni. Jövögetnek az óházából Akronba is, megérkezett egy öreg tanyai ember is, az unokák kedveskedni akartak, feltettek a beszélő masinára egy szép amerikai "orchestrát", mikor vége volt, megkérdezték, hogy hallott-e már ilyen szépet? "Hát honne hallottam volna", válaszol az öreg. "Hun-hun", volt a gyors kérdés. Hát Szögedébe a piacon, mikor összehajkolt egy tejeskocsi a csirkés-kocsival, oszt felfordultak.

Melyhez hasonló jókat kíván
az Akroni Beteglátogató.

Tél volt

IRTA: FALU TAMÁS.

Életem tél volt. Január.
Minden napom behavazott,
Nem integettek messziről
Tavaszkok.
Házam kőből volt, vastetős,
Ernyő is védte testemet
És kőházban, ernyő alatt,
Szívemre mindig hó esett.

SZEGEDY JÁNOS

501 WHITTEMORE STR., TOLEDO, O.

Ohio állami közjegyző. Közjegyzői ügyek elintézése és Real Estate üzletek lebonyolítása.

Forduljon hozzá bizalommal.

SOLTÉSZ JÓZSEF

SZÁRAZ SZALONJA

751 ANDERSON AVE., DETROIT, Mich.
Az ő szalonjában nézik a matyók a holdban muzsikáló Dávid királyt.

FÜSTÖLT SZALONNA.

Aki szereti a pörkölt disznóból, óhazai módra készült

FÜSTÖLT SZALONNÁT,

az ne feledje el, hogy a legfinomabb szalonna

VARGA J. JÁNOS

üzletében kapható Clevelandban. Rendelésre az ország bármely részébe küld ebből a finom szalonnából, amely után még az ujjait is megnyalja a magyar.

JOHN J. VARGA

9601 CUMBERLAND AVENUE.

CLEVELAND, OHIO.

Veterán Pesta

régi amérikási és Zöldfülü Marci

A SZONGYÁK, hogy napfogyatkozás vót a multkorig, hát mondok, az meglehet, de én nem sokat törődök vele. Aki szeret kormos üveget nézegetni, hát csak ókumlálja a napfogyatkozást. Mondok én mán csak szivesebben nézem tiszta üvegen át a hódvilágot, mer az is elfogyatkozik legsült ha egy kis avas szalonnát eszik a zember. No, de mondok szalonnára mán csak nem ihat senki vizet, vagy holmi cukros papot, mer igen szégyelné magát a szalonna.

Igaz, oszt a szalonnárul jut eszembe, hogy amikor Klevelandba vótunk, hát Varga János miszternél, akinek stórja van a Cumberlandon, ojjan fájintos füstölt szalonnát kávéztunk, hogy a Marci még most is nyali utána a szája szélit. Na, ha ebből kóstólnának a májner bodik, hát cefetül menne a ladolás.

Tolidóba meg igen sorozik a legényeket kit három hónapra, kit meg hatra, vagy hétre. De nem is csuda, mer a tolidójiak igen szeretik egymást, oszt azon igyekeznek, hogy egy se maragyon ki a sorozásbul. Mahónap mán némejjik zupás lesz, mert igen soroztatik egymást. Pedig hát Tolidóba valamikor békeségbe éltek egymással a zember, hát most is rájok férne egy kis békeség. Vagy tán aztat akarik, hogy mendenkinek legyen obsittya. Még a ziskola sarokkő ünnepére is kihitták a fogdmegeket, oszt szégyenszemre ott álltak egy kasfarral, oszt lesték,

hogy kit szólíjjanak komának. Hát mondok ennek így nem lesz jó végi, mer mahónap mindenki elmuffol onnan, ahogy mán sokan elmuffoltak, oszt a fináncok szagolhatik a züres házakat.

Mozogj no, Marcink, merhogy most komencijók lesznek egymásután, hát tapasztajjuk meg, hogy van-e még virtus a telegatyásokba, vagy tán béka nyótt bennök is a sok viztül.

Mit irnak az előfizetők

A Vas András című könyvet megkaptam és igazán mondhatom, hogy páratlan egy könyv. Mihelyt megismerkedem az itteni magyarokkal, ajánlani fogom nekik a Vas Andrást is, meg a Dongót is, mely annyiszor megnevelteti az embert.

Duncanwood, O.

Lubinszki János.

Itt küldöm a Dongóért a 3 beteget. Szerettük volna itt személyesen látni az öreg Dongót, de sok költségbe kerülne, hát inkább postán küldöm a betegeket, mert nem szeretem látni a keresztet a nevem mellett; a keresztből ugyanis van lég, de azért a Dongótól még se szeretnék megválni, mert az az egyedüli lap, amely megmondja a tiszta valóságot.

Scalp Level, Pa. Fogel Márton.

Itt küldök két új előfizetőt, azonkívül pedig kérek négy Vas Andrást. Báresak minden amerikai magyar megértené, hogy Kemény György még viccekben kifejezve is mindig a legjobb szolgálatot tette az amerikai magyaroknak. Kivánom, hogy a Vas András hozza meg az ezután való gond nélkül megélhetést, ehhez pedig nem kellene más, mint egy nagyon kis jóakarattal az amerikai magyarság részéről. Az Isten sokáig tartsa még meg nekünk és családjának Kemény Györgyöt.

Lackawanna, N. Y.

Hegedüs Pál.

Dr. FARKAS GÉZA

5000 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy.

FORDULJON HOZZÁM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Street, Toledo, Ohio.

Befagyott üzlet

Alphan az egyik bodi elhatározta, hogy "otomobilt" vesz és azon hordja ki az ordereket. Az első rendelése hat üveg szóda lett volna, de egy kis baj történt, mert utközben a szóda üvegek kipukkantak a rázástól. A bodinak tehát vissza kellett mennie és újabb hat üveg szódat kellett felraknia. A következő order 50 cent ára "ájszkrim" volt, csak hogy a jég elfogyott és puha lett az "ájszkrim", sőt a melegtől meg is szőrösödött kinjában. Mikor az orderozó miszter meglátta az "ájszkrimet", ijedtében így kiáltott fel:

— Nécsak, asszony, ebbe az "ájszkrimbe" tán a maeska fiadzott bele, hogy ojjan szőrös.

Miután így az orderek befagytak, a bodi elhatározta, hogy a gyerekeket fogja kocsikáztatni. Hát meg is tette egy darabig, de mert a gépért szálláspénzt is kell fizetni, végül elhatározta a bodi, hogy válópert indít a masina ellen. Hát némelyik embernek még Amerikában is balul megy minden.

FELTÁMADÁS

Gyönyörű irredenta versgyűjtemény. Most jelent meg.

Szerzője: **TÉREY SÁNDOR**

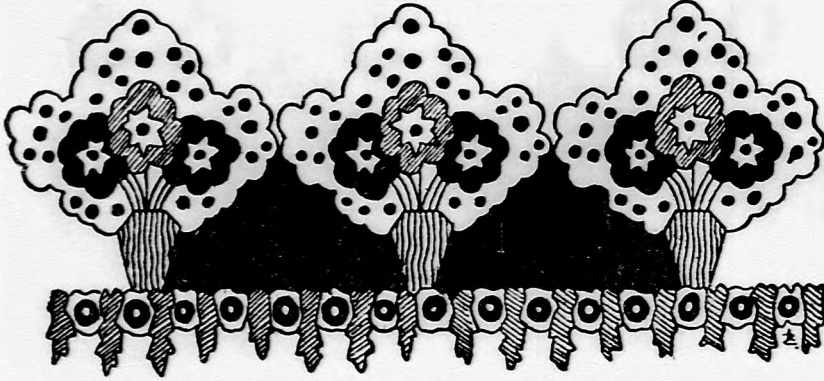
Az ára 2 dollár,
mely ajánlott levélben küldendő e címre:

Debreceni Hírlap ujságvállalat
Csapó utca 10. szám.
(Hungary) Debreczen.

MÜKEDVELŐK

FIGYELMÉBE.

Somlay Károly budapesti író, — akinek nevét az amerikai magyar lapok olvasói is ismerik — három darab egyfelvonásos vígjátékot és ugyancsak három darab egyfelvonásos bohózatot írt, amelyeket a most zárult színházi szezonban adtak elő a budapesti kabarék. A darabok címei: **A peches ember, Ködkirályfi, A trombitás, Cseréljünk asszonyt! A pataki diák s A hétszeres ember.** Miután a zamatos vidámságuk mellett is szolid, népies kis darabokban csak három-négy férfi és nő szerep van és kevés színpadi kelléket igényelnek: kiválóan alkalmasak műkedvelők számára is. Az eredeti népdalok hangjeggyel felszerelt kéziratokat az előadási joggal együtt darabonként 3 (három) dollárért a szerzőnél (Budapest, IV., Bástya-utca 33. sz.) lehet megkapni.

South bendi magyarok

A trentoniak után a south bendi magyarok mozdultak meg a Vas András érdekében. A derék Muszer Miklós, aki "Smoky" néven mulattatja a magyarokat a south bendi ujságban, indította meg a mozgalmat és már eddig is szép eredményt ért el. Köszönet egy neki, mint a south bendi magyaroknak.

"Smoky" barátunk felhívásában a következőket mondja:

"Kemény György "Vas András" című könyve igazán megérdemli, hogy minden magyar könyvtárban, sőt minden magyar otthonban ott legyen, nemcsak azért, mert benne egy magas színvonalú lírai költészettel megírt verses mesébe van foglalva az átlag amerikai magyar tragédiája, hanem azért is, mert Kemény György írta, aki már huszonhatodik éve tapossa az amerikai magyar irodalom ugarának rögeit és e hosszú idő óta mindig és mindenkor híven szolgálta a magyarság érdekeit népszerű "Dongó" élelapijában.

Azért, t. olvasóm, semmi utasítás és semmi felkérés nélkül bátorkodom önöket felkérni, hogy közakarattal mutassuk meg az öszmagyarságnak, no meg Kemény Gyuri bácsinak, miszerint mi, south bendi magyarok partoljuk a magyar irodalmat, annál is inkább, mivel Kemény György írta, aki annyi kellemes órát szerzett már nekünk.

Céлом az, mint már meg is kezdtem, hogy felkérem minden south bendi magyar honfitársamat, hogy általam ezen könyvet rendelje meg. A könyv ára diszkótásban 5 dollár, füzve pedig 2 dollár, amelyek esekély árak s legtöbbször nélkülözhetünk. Minden héten közölni fogom a Pletyka rovatomban mindazok neveit, akik olyan szivesek voltak és megrendelték a "Vas An-

drás"t. Lehetetlen mindenkivel találkoznom, így tehát postán is elküldhetik egy levélborítékban az 5 vagy 2 dollárt és én felelős leszek minden hozzám küldött pénzért. Cim: Smoky, c/o First National Bank, South Bend, Ind. Mindenki írja a borítékra a nevét és címét.

Ezres bankó

Miután a Dongónak olyan jól megy a dolga, hogy nem fér a bőrébe, azért elhatároztuk, hogy meglepetést szerzünk az előfizetőknek. Ez a meglepetés abból áll, hogy 1923 november elsejéig egy EZRES BANKÓT küldünk ajándékba. A magyar ezres bankót mindenki megkaphatja, aki 1923 november elsejéig beküldi a 3 dollár előfizetést a Dongóhoz és mellékel a levélhez egy 2 centes levélbélyegget. Az új magyar ezres bankót csakis azok kaphatják meg, akik egyenesen a Dongóhoz küldik be a 3 dollár előfizetést. Megkaphatják ezt az ajándékot úgy a régi, mint az új előfizetők.

Ez az ajánlat csakis 1923 november elsejéig tart, jó lesz tehát igyekezni a 3 beteg beküldésével, mert akik a határidőn túl küldik be előfizetésüket, azok nem tarthatnak jogot az ezer koronás bankóhoz.

Még egyszer figyelmeztetünk mindenkit, hogy csakis azok jogosultak az ezreshez, akik egyenesen a Dongóhoz küldik be a 3 dollárt erre a címre: Dongó, 1060 — 25th Street, Detroit, Mich.

A "Dongó" képviselői

AURORA, ILL.: Fodor K. József.
 ALPHA, N. J.: Márton József.
 AKRON, O.: Prack János.
 AKRON ÉS KÖRNYÉKE: Tóth Sándor.
 ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.
 ALLIANCE, O.: Szabó Károly.
 BUFFALO, N. Y.: Naményi B. L.
 BETHLEHEM, PA.: Nagy József.
 BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky Mihály.
 BARBERTON, O.: Gáspár István.
 CLEVELAND, O.: Bazsó András; West Side: Kovács József.
 CHICAGO, ILL.: Laky Béla.
 COLUMBUS, O.: Kecán Sándorné.
 E. CHICAGO, IND.: Naményi J. K.
 DAYTON, O.: Bartos J. János.
 DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.
 DANTE, VA.: Szabó István.
 DAISTOWN, PA.: Kocsis István.
 EASTON, PA.: Beretsky Lajos.
 FREDERICKTOWN, PA.: Szopó Ferenc.
 GARY, W. VA.: Kotrocó L. György.
 HOMESTEAD, PA.: Nagy József.
 JOHNSTON CITY, ILL.: Légrády János.
 KALAMAZOO, MICH.: Bodnár Pál.
 LEECHBURG, PA.: Takács András.
 LORAIN, O.: Simon András.
 MT. CARMEL, PA. és környéke: Marosi György.
 MILWAUKEE, WIS.: Kácsér Sándor.
 MUSKEGON HEIGHTS, MICH.: Skrivaneck Ferencé.
 McKEESPORT, PA.: Lukács András.
 NEW YORK: Demeter K. József.
 NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc.
 NEW YORK ÉS KÖRNYÉKE: Andaházy A. Sándor.
 PHILADELPHIA, Pa.: Vónéki Imre.
 PALMERTON, PA.: Vörösmarty János.
 PEEKSKILL, N. Y.: Andorka Kálmán.
 PINEY FORK, O.: Vajda Sándor.
 PASSAIC, N. J.: Tóth Pál.
 PERTH AMBOY, N. J.: Orvecz Imre.
 RACINE, WIS.: Buzogány Péter.
 ROEBLING, N. J.: Agócs József.
 RANKIN, PA.: Belenszky János.
 RICHMOND, IND.: Jakab Ferenc.
 SOUTH BEND, IND.: Rudik J.
 SCRANTON, PA.: Szabad Ferenc.
 ST. CLAIRSVILLE, O.: Kovács János.
 TOLEDO, O.: Horváth András.
 TRENTON, N. J.: Oláh Mihály.
 TONAWANDA, N. Y.: Szeles Sándor.
 UNIONTOWN, PA.: Nagy János.
 VINTONDALE, PA.: Gribóczky Lajos.
 WELCH, W. VA.: Guttman A.
 WILLINGFORD, CONN.: Bényi Sándor.
 WHITMANS, W. VA.: Nagy Miklós.
 WISCONSIN ALLAM: Habram György.
 YOUNGSTOWN, O.: Mihók Sándor.
 YONKERS, N. Y.: Kovács András.
 ZEIGLER, ILL.: Handó Kálmán.

W. H. SCHWARTZ Első magyar ügyvéd és hiteltörvényes közjegyző
 Ohio államban, 512 Society for Savings épületében, Cleveland, O.
 Telefon: Cuhahoga Central 3350-R.
 Bell Main 5720.

PÁLFI ISTVÁN
 501 S. YALE ST., DETROIT, MICH.
 A magy. róm. kath. templom közelében.
 Kapható nála mindenféle dohány, szivar és cigaretta. — Imakönyvek, szobrok és olvasók. Mindenféle karácsonyi ajándék és finom cukrok.

Hirek "Pencelvániá"-ból

PITTSBURGH-BAN az egyik "szkacsbaromi" bodi a minapában egy gondo'kodott, hogy vesz egy kis pihenőt és nem megy dolgozni. El isment a "Hézelvudra" egy kis testi ital irányában és úgy beszédett a holdvilágból, hogy este nem tudott hazamenni. A gazdá azt mondta neki, hogy alhat majd a konyhában és a bodi el is fogadta az ajánlatot. Hamarosan el is aludt a "kicsin"-ben, de úgy éjfél tájban felébredt, mert nagyon szorongatta a lelkiismeret. Felbotorkált a második emeletre és mert azt hitte, hogy otthon van, hát szépen belépett abba a "bedrony"-ba, ahol a miszisz és a miszter aludtak. Nem is gondolkodott sokat, hanem szépen melléjük feküdt az ágyra, mert abban a hitben volt, hogy a burdos bodija mellé feküdt.

Nemsokára lökdösni kezdte a misztert, hogy menjen csak beljebb, de a miszter felébredt a lökdösésre és azt mondta a bodinak, hogy hagyjon neki békét, mert mindjárt lelógatja az "aptészról". A bodi erre nagyon megijedt és rimánkodni kezdett, hogy ne bántsák. A rimánkodásra a miszisz is felébredt és kiabált, hogy őt el akarják lopni a "bomok." A bodi kijelentette, hogy ő nem "bom" és bocsássanak meg neki, hogy így eltévedt. Meg is bocsátottak, de a miszisz lelkére kötötte, hogy máskor szóljon, ha be akar nézni. A bodi meg is ígerte s egyben kijelentette, hogy ő már elmegy haza, mert kettőre jár az idő. Bekapott még egy kis holdvilágot és

úgy bandukolt haza "Hézelvud"-ról a "szkacsiba."

Expediten nagy szüreti bál volt. Az egyik bodi előre kitervezte, hogy ő is elmegy a bálba és nagy örömet szerez a táncosnőjének azzal a kosár gyümölcs-csel, amit cégérnek kiakasztottak. Terve azonban nem sikerült, mert egy másik bodi hamarabb sergette a misziszt a kosár alatt és le is vette a kosár gyümölcsöt. Így azután bíró elé vitték a bodit, aki 10 beteget szabott a bodira az ellopott kosár gyümölcsért. Mikor a bodi meghallotta, hogy a kosár gyümölcs 10 betegbe kerül, majd elájult az ijedelemtől. Lassankint azonban összepótolták a bodinak a büntetés-pénzt, de a bodi nem fog egyhamar szőlőt lopni.

A Kossuthok már mind Magyarországon pihenik örök álmukat. A Kossuthok visszakerültek holtan, a magyarok pedig elszélednek félholtan.

Washingtonban végül beismerték, hogy a "száraz" törvény befult a "holdvilág" tengerébe.

MAGYAROK, FIGYELEM!

Aki nem akarja gépkocsiját tönkre tenni, úgy nézzen be Toledóban

STEPHÁN ANDRÁS

gasoline-állomására és töltsen meg ott a gépet valódi Hi-Speed gasolinenal. A legfinomabb Pennsylvanai OLAJ nála van.

A gépet is kitisztítják és rendbe hozzák.

CONSAUL AND BUN STREET SAROK
TOLEDO, O.

Murin és a létra

Daytonban Murin János nagyszívű magyar, de amellet nagytestületű ember is, aki a maga háromszáz egynehány fontocskájával kitenne három emberre valót. A minapában Murin elkövette azt a tévedést, hogy az egyik háza javításánál fel akart menni a létrán a háztetőre. Igen ám, de a létra embernek, azaz jobban mondva csak egy embernek való volt és mikor Murin az ő néhány mázsájával a létra közepére ért, egy nagy recsenés hallatszott és Murin János leért az anyaföldre. Miután azonban Murin még nagy testi sulya mellett is ügyes és fürgé ember, hát a sarkára esett, de nincs az a sarok, amely az ő sulyát csak úgy szó nélkül kibírná. Így azután azóta Murin bottal támogatja a sarkát és eszébe jut a régi jó tanács, hogy "ne mássz a létrára, nem esel le."

HONFITARS!

Hát a te betegeidet mikor lehet leszüretelni?!

PETRÁS LAJOS

ügyvéd, városi tanácsos.

Irodái:
1039 GUARDIAN BUILDING
8915 BUCKEYE ROAD
Telefon: Main 2327. — Central 710.
Lakás telefon: Princeton 2408-W.

PÉCSI JÁNOS

HUS- ÉS FÜSZER-
ÜZLETÉBEN

mindig friss hus és fűszer áru
vásárolható.
543 S. YALE STREET
Phone Cedar 2156

WEISS MÓR

HAZAI ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ
THE JEWELER

7902 West Jefferson Avenue,
Detroit, Mich.
ELAD NAGYBAN ÉS KICSINYBEN.

Schwartz B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO.

Hajójegyek minden vonalra.
Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE.

Szót kérek!

EGYMÁSUTAN kapom a leveleket, hogy mi van azzal a Vas András kampánnyal, amit közel három hónap előtt annyi sok névaláírással indítottak meg újságos kollégáim és azóta "ülnek száraz ágon hallgató ajakkal". Egyes helyeken van ugyan némi mozgolódás, egyes újságos kollégáim tőlük telhetőleg elősegítik az ügyet, de a nagy többség az első megszólalás után elhallgatott.

A kérdezősködő levelekre egyelőre nem válaszolok, bevárom az első felhívásban jelzett három hónapot és akkor nyilvánosan is megmondom véleményemet. Nem az első eset ez, hogy árván maradtam, mert hiszen 25 éves újságíráskodásom alkalmából ugynevezett "Kemény Album"-ot akartak kiadni, de akkor az volt a kifogás, hogy az ilyesmit "nem doktoroknak, temetkezőknek és egyleti embereknek, de újságíróknak kell rendezniök." Akkor is elhangzott az első felhívás és azzal el is volt intézve minden. Ez alkalommal is megjelent az első felszólalás, de újból befagyott minden. Most pedig nem lehetett kifogás, mert hiszen újságosok kezdték a mozgalmat és így az ő rovásukra íródik a siker, vagy sikertelenség.

Én mindenesetre köszönettel veszem azt is, hogy egy esetben felszólaltak mellettem az újságos kollégák. Igazán szép volt tőlük, de azt már sehogy se tudom megérteni, hogy mire való volt hirtelen fellobbanás, ha egyszer unal ki is aludtak a tüzek.

Lehetséges, hogy a nagy nyári meleg rovására irható az elhallgatás és az őszi hűvösebb napokra maradtak a tüzek. Én azonban úgy hiszem, hogy egészen más áll a dolgok háta megett. Nem tudom elhinni, hogy újságos kenyereim irigykednének reám, hiszen nincs rá különösebb okuk. Nem hiszem, hogy rossz indulatból hallgattak volna el, hiszen egyikük se tapasztalt rossz indulatot az én részemről. Inkább talán ott leledzik a baj, hogy a két balkezű élet rendelkezése miatt a legtöbb újságos kénytelen a mások rendelkezése szerint igazodni.

Az amerikai magyarság harmincöt esztendő múltja nem egyéb, mint a jóindulatu és tehetséges embereknek állandó megalázkodása és megaláztatása, mert a kenyér miatt kénytelenek elhallgattatni a szívüket és megferőztetni a tehetségüket.

Huszonhét esztendő óta látom ezeket a sajnálatos állapotokat; egyre reménykedtem, hogy egyszer mégis csak megváltoznak a szomorú viszonyok, de ugylátszik, hogy a reménység hiábavaló, mert egyre szomorubbak ezen a téren az állapotok.

Majd annak idején, amint előbb jeleztem, nyilvánosan is válaszolok a kérdezősködő levelekre s egyuttal rámutatok azokra a rugókra, amelyek kényük-kedvük szerint rángatják ide is meg oda is az amerikai magyarságnak mindenféle dolgát.

KEMÉNY GYÖRGY.

A zsidó pénz

Mutogatják a st. louis-i magyarnak az új magyar ezer koronás bankót. Nézi a magyar, nézegeti s egyszer csak kitör belőle a méltatlankodás:

— Hát hiszen ez zsidó pénz!

— Dehogy is zsidó — magyarázkodik a bankár — hát miből is gondolja, hogy zsidó pénz?

— Onnat gondolom, hogy egy szakállas ember van rajta.

— De hiszen az Szent István képe — folyik tovább a magyarázat.

— Szenisvány?! No, sose gondutam vóna, hogy ijjen szakállas vót szegény.

AKRONIAK FIGYELMÉBE

Akron és környékén TÓTH SÁNDOR, az Akroni Hírlap kollektora, a Dongó megbízottja, akinél "Vas"-at is lehet venni. Ha valami tréfás dolog történik arrafelé, úgy adják át neki, ő majd kidongatja.

Hordók!

MOST ÉRKEZETT EGY EGÉSZ VAGON RAKOMÁNY

melyek sokkal jobbak, mint az eddig árusított PARAFINOZOTT HORDÓK, melyek a legtöbb esetben sohasem voltak megfelelők! — Tehát siessen Ön is lefoglalni annyit, amennyire csak szüksége van, addig míg nem késő. — Hordók nagysága 5—10—15—20—25—30 és 50 gallonosok. — Az árak? OLCSÓK!

GEGUS TESTVÉREK

egyedüli magyar vas- és festékkereskedése Michigan államban

8130 West Jefferson Avenue, DETROIT, MICH.

BALKÁNYI

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERME

8014 W. Jefferson Avenue

DETROIT, MICHIGAN

Telefon: Cedar 3112

TALÁNY

MI EZ?

Köd ^{1?}
mő

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1923 október 10.

Az augusztus 15-iki számban közölt talány megfejtése:

Csattanó csókok

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Zserai Katie, Höresik János, Mrs. S. M. Gutassy, Kovács József, Klein M., Nagy Péter, Mikhely Ignác, Szopó Ferenc, Mrs. H. Zakariás.

A jutalmul kitűzött könyvet Höresik János (Dayton) nyerte meg.

Toledo-i nóták

Mikor engem Killits bíró vizitál,
Veregeti az asztalát s meg-megáll:
"No te bodi, jó leszel katonának;
Dayton mellé csikósnak, vagy boj-
[tárnak.

*

Azért hogy én be vagyok sorozva,
Ne félj, rózsám, nem leszek katona;
Lesz még talán a bíró oly szives:
Nem szó majd rám hét hónapi hívest.

*

Hármat rikkantott már,
Hármat rikkantott már
A rigó, a rigó, a rigó.
Behivatott engem,
Behivatott engem

A bíró, a bíró, a bíró.
El is huzta cefetül a nótámat:
A daytoni pricscen,
A daytoni pricscen
Síratom a korezmámat.

*

Zsindelyezik a kaszárnya
Tetejét,
Mind elviszik Dayton felé
A legényt.
Marad otthon kettő-három
Nyomorult,
Holdvilágnak jaj de nagyon
Beborult.

Majner históriák

DANTEN a majner bodik nagyon orroltak egymásra és egyszer csak alaposan összehorgoltak. Az egyik bodi téglával csókolta meg a másikat. Kibugygyant a vér a megcsókolt bodiból s erre a másik ijedten ugrott a szomszéd kertjébe. A véres bodi kiabálására előkerült a rendőr és házkutatást tartott. Meg is lelt egy kis "keresztvizet" és így a megcsókolt bodi került ráadásul újabb bajba. Alaposan megfizették a holdvilágért és így elment a kedve attól, hogy a csokolózás miatt kereskedjék.

A dantei miszter egyre mondogatta, hogy a rossz sebnek se kell a disznó, mert a pondró eszi meg a husát. A misziszre azonban nagyon szereti a kocsonyát és így mégis csak vett a miszter disznót. Mikor aztán felpendült a disznó, hát leölték és első dolga volt a miszisznek, hogy kocsonyát főzzön. Ki is tette a napra, de nagyon zsiros volt a kocsonya és így nem akart meg-aludni. A miszisz végül megunt a várást és beszólt a szomszéd miszisznek, hogy menjen hozzájuk kocsonyázní, mert mégis csak kár lenne a drága kocsonyát kiönteni a disznóknak. Be is kocsonyáztak alaposan, de meg is emlegették, mert három napig szaladgáltak tőle az udvar végibe.

Gallowayn nagy bál volt és rendes szokás szerint alaposan kisütött a holdvilág. Az egyik butykosos bodi ugyancsak beszédett a potya ködmönlemből és aztán jókedvében szerelmes lett az egyik bodiba, akit miszisznek nézett. Udvarasságból el is kísért a bodit gőzösön vagy száz mért-földnyire, de közben kijózanodott és ijedten látta, hogy ő nem misziszt kísért haza.

A Dongó postája

V. M. Köszönet a biztatásért. Ebben nincs hiányosság.

H. K. Igaza van, az ujságos megérdemli, hogy éhen dögöljön.

V. Z. Amint láthatja, az ujságos kollegák három hónap óta ütik Vas András mellett a vasat. Igaz ugyan, hogy az ütés nem hallatszik, de azért meg van a jóindulat.

K. L. Higyje el, hogy a Dongó ké-sése miatt az öreg Dongó haragszik leginkább, de mit tegyen, ha minden beteg után személyesen kell mennie.

C. E. F. Ugylátszik, hogy ott is csak a ködmönlére telik a bodiknak.

J. G. Faragunk belőle valamit.

K. M. A viceket megkaptuk. Igyekezzék néha egy-két beteget is szerezni a tréfák mellé.

M. J. Mindent nem lehet egyszerre kidongani. Lassankint sor kerül arra is.

Majner. A majner bodik is úgy szerethetik egymást, akáresak a kecske a kést.

S. O. Mindenfelől csak a ködmönléről lehet hallani. Hát csakugyan ködmönlemben fürdenek már a bodik!!

J. M. A betegeket is megkaptuk meg a tréfát is. Mindkettőnek hasznát vesszük.

L. J. Köszönet a jóindulatért.
Több dologról máskor szólnak.

DR. L. H. HERBERT
volt ezredorvos

8005 W. JEFFERSON AVENUE,
Detroit, Mich.

SZÁRAZ SZALONOS

SZÜCS FERENC ÉS ALEX MIKLÓS
biztosítanak arról minden clevelandi
magyart, hogy náluk tökéletes a
szárazság.
8510 Buckey Road, Cleveland, O.

MAGYAR KUGLIZÓ

A McKeesport-i és környéki ma-
gyarok kedvük szerint kigolyózhata-
ják magukat
URBÁN JÓZSEF
hatalmas kuglizójában, amelyben
hét pálya van.
516 Walnut St., McKeesport, Pa.

Magyarokhoz szól "Vas András"

GYÖNYÖRÜSÉGES HISTÓRIÁJA, AMIT
PATTOGÓ RIGMUSOKBA SZEDETT

Kemény György

A kivándorlásról, az amerikai magyarokról irt mű-
vészi kiállítású könyv ára:

Csinos kötésben 2 dollár

Remek diszkötésben, a szerző sajátkezü
aláírásával 5 dollár

Rendelje meg ezt a nagy művet, amelynél érdeke-
sebbet még nem olvasott. A rendelést küldje erre
a címre:

D o n g ó

1060-25th STREET,

DETROIT, MICH.